

УГОДА

між Урядом України та Урядом Республіки Вірменія

про міжнародне автомобільне сполучення

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 22.07.97 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 10.02.98 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 06.03.98 р.

Уряд України та Уряд Республіки Вірменія, далі - "Договірні Сторони",

бажаючи сприяти розвитку економічних і торговельних зв'язків і спрощенню умов автомобільних перевезень пасажирів і вантажів між країнами Договірних Сторін і транзитом через їхні території,

домовились про таке:

Визначення

Стаття 1

Відповідно до цієї Угоди:

термін "перевізник" - будь-яка фізична або юридична особа, яка зареєстрована на території держави однієї з Договірних Сторін і допущена відповідно до чинного національного законодавства до здійснення міжнародних перевезень пасажирів або вантажів;

термін "автотранспортний засіб":

при перевезеннях пасажирів - автобус, тобто автотранспортний засіб, призначений для перевезення пасажирів, який має не менше восьми місць для сидіння, за винятком місця водія;

при перевезеннях вантажів - вантажний автомобіль, тобто вантажний автомобіль, вантажний автомобіль з причепом, автомобільний тягач або тягач з напівпричепом;

термін "перевезення в/з треті країни" - перевезення, які виконуються з (на) території держави однієї Договірної Сторони на (з) територію третіх країн перевізником, зареєстрованим на території держави іншої Договірної Сторони;

термін "каботажні перевезення" - перевезення, які виконуються між двома пунктами, розташованими на території країни однієї Договірної Сторони, автотранспортними засобами, зареєстрованими на території країни іншої Договірної Сторони.

Сфера застосування

Стаття 2

Ця Угода визначає порядок виконання міжнародних перевезень пасажирів і вантажів між двома країнами і транзитом через їхні території автотранспортними засобами, які зареєстровано на території однієї з Договірних Сторін.

Перевезення пасажирів

Стаття 3

Регулярні автобусні перевезення означають перевезення пасажирів, які здійснюються за задалегідь визначеними і затвердженими компетентними органами Договірних Сторін маршрутами, розкладами руху і тарифами.

Регулярні автобусні перевезення в транзитному сполученні означають перевезення, які починаються на території держави однієї з Договірних Сторін, проходять через територію держави іншої Договірної Сторони без посадки і висадки пасажирів і закінчуються на території третьої країни.

Стаття 4

Регулярні автобусні перевезення здійснюються на підставі дозволів.

Дозволи видаються компетентними органами Договірних Сторін на частину маршруту, яка проходить по їхній території.

Строк дії таких дозволів узгоджується компетентними органами Договірних Сторін.

Стаття 5

Дозволи на регулярні автобусні перевезення видаються на підставі заявки, яка надсилається перевізником до компетентного органу Договірної Сторони країни його реєстрації.

Заявка в двох примірниках повинна містити такі дані:

1. Найменування перевізника і його адресу.
2. Схему маршруту (пункти зупинок для посадки і висадки пасажирів, пункти перетину кордону).
3. Розклад руху і режим роботи.
4. Довжину маршруту в км.
5. Тарифи.

Компетентні органи можуть зажадати від перевізника надання додаткової інформації, яка необхідна для видачі дозволу.

Стаття 6

Регулярні автобусні маршрути можуть здійснюватись лише після узгодження компетентними органами Договірних Сторін і обміну дозволами, а також іншими супроводжуваними документами, перелік яких встановлюється Змішаною Комісією, створеною відповідно до положень статті 22 цієї Угоди.

Стаття 7

При виконанні регулярного автобусного перевезення в автотранспортному засобі повинен знаходитись оригінал дозволу.

Форма і текст бланка дозволу узгоджується на засіданні Змішаної Комісії, створеної відповідно до положень статті 22 цієї Угоди.

Стаття 8

Для виконання нерегулярного автобусного перевезення між двома країнами в двосторонньому сполученні і транзитом через їхні території, за винятком перевезень, передбачених статтею 9 цієї Угоди, необхідний дозвіл, який видається компетентними органами Договірних Сторін.

На кожне нерегулярне автобусне перевезення необхідно отримати окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу туди і назад, якщо інше не передбачено самим дозволом.

Стаття 9

1. Дозволи не потрібні для виконання нерегулярних автобусних перевезень у випадках, коли група пасажирів того самого складу перевозиться тим самим пасажирським автотранспортним засобом протягом всієї поїздки:

- якщо ця поїздка починається і закінчується на території тієї Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський автотранспортний засіб; або
- якщо ця поїздка починається на території Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський автотранспортний засіб, і закінчується на території іншої Договірної Сторони, за умови, що автотранспортний засіб залишає цю територію порожнім;
- якщо автотранспортний засіб в'їжджає порожнім на територію іншої Договірної Сторони, щоб повернути групу пасажирів, раніше відвезену туди, до країни реєстрації автотранспортного засобу.

2. Дозвіл не потрібний при заміні несправного автотранспортного засобу іншим.

3. При нерегулярних автобусних перевезеннях водій автотранспортного засобу повинен мати список пасажирів, зразками яких компетентні органи Договірних Сторін обмінюються.

Стаття 10

Дозволи, які передбачені статтею 8 цієї Угоди, видаються перевізнику на підставі запиту до компетентного органу своєї країни, який передається компетентному органу іншої Договірної Сторони.

Заявка на отримання дозволу повинна містити інформацію про мету поїздки, пункт призначення, маршрут, опис автотранспортного засобу, а також іншу інформацію, яку може зажадати компетентний орган Договірної Сторони, яка видає дозвіл.

Перевезення вантажів

Стаття 11

Перевезення вантажів у двосторонньому і транзитному сполученні виконуються на основі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

Кожний дозвіл дає право на здійснення одного рейсу туди і назад.

Стаття 12

Кількість і види дозволів, а також інші положення стосовно перевезень вантажів визначаються компетентними органами Договірних Сторін безпосередньо або на підставі рішень Змішаної комісії відповідно до статті 22 цієї Угоди.

Стаття 13

Компетентні органи Договірних Сторін щорічно обмінюються квотою дозволів, узгодженою на паритетних засадах.

Ці дозволи видаються перевізнику відповідно до національного законодавства кожної з Договірних Сторін.

Стаття 14

Дозволи не потрібні при:

- 1) перевезеннях вантажів з аеропорту і до аеропорту при нещасних випадках або інших інцидентах, які пов'язані з літаком, або коли літак виконав посадку у зв'язку зі зміною курсу, надзвичайними обставинами або відміною рейсу;
- 2) перевезеннях пошкоджених автотранспортних засобів;
- 3) перевезеннях тіл або урн з прахом померлих;
- 4) перевезеннях майна при переселенні;
- 5) перевезеннях пошти;
- 6) перевезеннях експонатів, обладнання і матеріалів, призначених для ярмарків і виставок;
- 7) перевезеннях театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів, обладнання для кінозйомок, радіо- і телевізійних передач;
- 8) перевезеннях бджіл і мальків риб;

- 9) перевезеннях медикаментів, медичного обладнання та інших видів вантажів для надання екстреної допомоги при стихійних лихах і катастрофах;
- 10) проїзді порожнього автотранспортного засобу, який вийшов із ладу, і продовження перевезення вантажу, перевантаженого з автотранспортного засобу, який вийшов із ладу;
- 11) проїзді автотранспортних засобів, які надають технічну допомогу автотранспортним засобам, що вийшли із ладу;
- 12) перевезеннях вантажів, призначених для використання з рекламною та інформаційною метою;
- 13) перевезеннях транспортних засобів, скакових коней, спортивного інвентаря і майна, призначених для проведення спортивних заходів;
- 14) перевезеннях благодійних і гуманітарних вантажів.

При здійсненні перевезень, зазначених в пунктах 1-14 цієї статті, водій автотранспортного засобу повинен мати документи, які підтверджують факт здійснення одного із зазначених видів перевезень.

Стаття 15

Якщо маса або габарити автотранспортного засобу перевищують максимальні розміри, встановлені на території іншої Договірної Сторони, перевезення дозволяється тільки після отримання спеціального дозволу від компетентного органу цієї Договірної Сторони.

Стаття 16

Перевезення небезпечних вантажів здійснюються на підставі спеціальних дозволів, які видаються компетентним органом Договірної Сторони, на території якої виконується перевезення.

Загальні положення

Стаття 17

Для виконання каботажних пасажирських або вантажних перевезень, а також перевезень до третіх країн або з третіх країн автотранспортні засоби, зареєстровані на території однієї з Договірних Сторін, повинні мати спеціальні дозволи від компетентного органу іншої Договірної Сторони.

Стаття 18

1. Перевезення пасажирів і вантажів, які здійснюються на території держави іншої Договірної Сторони на підставі цієї Угоди, а також автотранспортні засоби, що виконують ці перевезення, звільняються за взаємною згодою від податків і зборів, пов'язаних з використанням автомобільних доріг.

2. Положення пункту 1 цієї статті не поширюються на оплату проїзду окремими ділянками автострад, тунелями, мостами і іншими комунікаціями.

Стаття 19

При виконанні перевезень на підставі цієї Угоди взаємно звільняються від митних зборів і податків при ввезенні на територію іншої Договірної Сторони:

- 1) паливо, яке міститься в паливних ємностях, передбачених для кожної моделі автотранспортного засобу, які технологічно і конструктивно зв'язані з системою живлення двигуна;
- 2) мастильні матеріали в кількості, яка необхідна для споживання під час перевезення;
- 3) запасні частини та інструменти, передбачені для ремонту пошкодженого автотранспортного засобу, який виконує ці перевезення.

Невикористані запасні частини підлягають зворотньому вивезенню, а замінені запасні частини мають бути вивезені з країни або знищені, або здані в порядку, встановленому на території держави відповідної Договірної Сторони.

Стаття 20

Питання, які не врегульовані цією Угодою вирішуватимуться відповідно до внутрішнього законодавства кожної з Договірних Сторін і міжнародними договорами, учасниками яких вони є.

Стаття 21

Перевізники Договірних Сторін повинні дотримуватися положень законодавства і правил країни, на території якої перебуває автотранспортний засіб.

Стаття 22

1. Компетентні органи Договірних Сторін створюють Змішану комісію з метою забезпечення:

- а) вирішення поточних питань, пов'язаних із застосуванням і тлумаченням цієї Угоди;
- б) обговорення результатів виконання цієї Угоди і внесення пропозицій щодо приведення її у відповідність до розвитку автомобільних перевезень між обома державами;
- в) підготовки пропозицій про внесення змін і доповнень до будь-якої статті цієї Угоди.

2. Змішана комісія буде складатися з двох представників від кожної із Сторін. Засідання Комісії будуть проводитись не рідше одного разу на три місяці по черзі на території однієї із Сторін.

Стаття 23

Компетентними органами Договірних Сторін для виконання цієї Угоди є:

- | | |
|-------------------------|--|
| від України | - Міністерство транспорту України |
| від Республіки Вірменія | - Міністерство транспорту і сполучення Республіки Вірменія |

Стаття 24

Ця Угода набуває чинності після закінчення тридцяти днів з дня повідомлення Договірними Сторонами одна одній про виконання внутрішньодержавних процедур.

Цю Угоду укладено строком на один рік. Її чинність автоматично продовжується на наступний рік, якщо жодна з Договірних Сторін не повідомить іншу Договірну Сторону про свій намір денонсувати Угоду. Чинність Угоди припиняється після закінчення 90 днів з дня отримання однією з Договірних Сторін письмового повідомлення від іншої Договірної Сторони про її намір денонсувати Угоду.

Вчинено в м. Києві 22 липня 1997 року в двох примірниках українською, вірменською і російською мовами, при цьому всі тексти автентичні. При розбіжностях у тлумаченні положень цієї Угоди перевага надається тексту російською мовою.

**За Уряд України
(підпис)**

**За Уряд Республіки Вірменія
(підпис)**